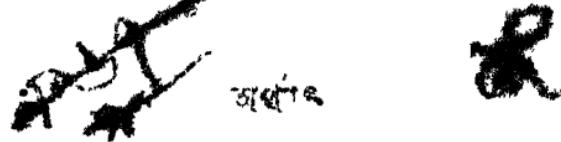

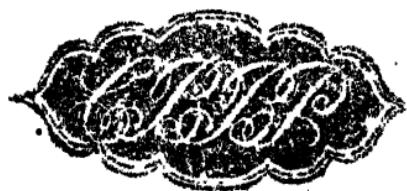
ভগবতীগীতা।

অসম

শ্রীমহাত্মাগবতের দুর্গায়ীহাস্য
শৈশিন ভারত পদ্মাদে উন্নতি প্রদাকয়ে ইত্যাবৎ অসম
প্রোক্ষ এবং

কৃষ্ণ পামবজ্জ্বল উচ্চাচ্ছব্য বর্ত্তন কৃষ্ণে বিষ্ণুচিত
হইয়া

ইদানীঁ

অসম দুর্গ পদ্মনন্দোহন দে ও শ্রীবিষ্ণুস শালাকারি
ইহাদিগের অনুমতামুসূরে বিষ্ণুবাসিনী বত্তে
‘বক্ষিত হইল।

শকা ক্ষা ১৯২১।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମୀ ।

ଶିରାଳ ।

ଅଥ ଭଗବତୋପାଦିତ୍ୟ

ଶ୍ରୀ ବାବନ ଉବାଚ ।

ତୁହି ଦେବ ବହେଶାନ ଯଥୀ ସା ପରମେଶ୍ୱରୀ ।
ବନ୍ଦବ ମେଷକ ଏତେ ପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାଦେବ ପାର୍ବତୀ ॥ ୧ ॥
ବାରତ ବଲେନ ବନ ଦେବ ବହେଶର । ପୁଣ୍ୟଦେଶ ପୁଞ୍ଜୀ
ଭୂବେ ଗଢ଼େ ମେଷକାବ ॥ ମତୀ ଦେବ ଛାଡ଼ିଯା ଯେତ୍କଥେ
କହ ଜୀବୀ । ଭୟଭାବେ ହଇଲ ପାର୍ବତୀ ମହାମାରୀ ॥ ୨ ॥
ଅତ୍ୟ ବହ ପୂର୍ବାଶ୍ୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପିତ୍ର ଯନାପି ।
ଅଯ କର୍ମ୍ୟାଦିକଂ ତମ୍ୟ ଭ୍ରମାପି ପରମେଶ୍ୱର ॥ ୩ ॥
ଶ୍ରୋତ୍ସ ସନିରାତେ କୃତୋ ମତମୃଦୁଃ ବେଦଦିତ୍ତତ୍ତ୍ଵା
ତୁହେଶ ମହାଦେବ କିନ୍ତୁରେଶ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧି ॥ ୨ ॥
ତୀବ୍ରକୁର କର୍ମ ବହ ଶରେହି ପୂର୍ବାଶ୍ୟ । ଭ୍ରମାପି ଜ୍ଞାନି
ଭେ ଇଚ୍ଛା କରି ତୁବ ହୌଲେ ॥ ପରମେଶ ପରମ ତତ୍ତ୍ଵ ଭ୍ରମି
ତୁତୁ ଜୀବ । ପରମେଶୀ ତତ୍ତ୍ଵକଥୀ ବାଙ୍ମ ନାହିଁ ଦେବ ॥

କ

ଶ୍ରୀଭଗବତୀଗୀତା ।

ବିଦ୍ଵାବ କରିଯା ତତ୍ତ୍ଵକହ ମହେଶ୍ୱର । ଅନୁଏହୀ କରି ଦୃଷ୍ଟି
ପୂର୍ଣ୍ଣକର ହର ॥ ଇହା ଶୂନ୍ଯ ଚନ୍ଦ୍ରଚକ୍ର ଜରମିତରର । ଭଗବତୀ
ଗୀତା ବ୍ୟାଖ୍ୟାତେବ ଅଳି କର ॥ ୧୫ ॥

ଆଶିକ ଉବାଚ ।

ଜ୍ଞାନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜନନୀ ଦୁର୍ଗା ଦୁର୍ଗାଙ୍ଗା ତମାତନୀ ।

ଆର୍ଥିତା ଶିରିରାଜେମ ତ୍ରୈପଞ୍ଚା ମେଣଧାପିଚ ॥

ମହୋତ୍ସ ତପମା ପୂଜୀ ଜାବେନ ମୁନି ପୂଜିବ ।

ଆର୍ଥିତାଚ କରିଲେମ ମତି ବିବହ ଦୁର୍ବିକ୍ଷଣ ॥ ୩ ॥

ଜ୍ଞାନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜନନୀ ଦୁର୍ଗା ବୃକ୍ଷ ଲମ୍ବାତର୍ତ୍ତ୍ଵୀ । କର୍ମାଭାବେ

କୁରିବେ ଶିରି ବୃପ ଚଢାଯଦି ॥ କୁର୍ରାବ ଲଲନା ତ୍ରୈ ତପ

ସ୍ନାନ କରିଯା । କୌର୍ବନୀ କରିଲ ପୂଜୀ ହସ ହୁବିବା ॥

ମହୀ ନିରହେତେ ଦୁର୍ଖାତୀ ହେଯା ଏହେଶ୍ୱର । ଆପନି ତତ୍ତ୍ଵ

ଲୟ କହ କରିଲେନ ହୁଏ ॥ ତପମାତ୍ରେ ବଶ ହେଯା ଏହେଶ୍ୱର

ବୋହିମୀ । କୌର୍ବନୀ ଏହୋହେଶ୍ୱର କରିଲା ଆପନି ॥ ୩ ॥

ଏହ ପ୍ରସାଦୀ ମେଣକାଗାତେ ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷମନୀ ଦୟଃ ।

ତ୍ରୈପଞ୍ଚାତନମ୍ବ୍ୟ ଦେବୀଃ ଶୁଦ୍ଧାତାଃ ଭଗବତିତାଃ ।

ଅଜ୍ଞାନକର୍ମ ପୁଷ୍ପବୃତ୍ତିଃ ମରିତୋ ବୁନିଷୁଦ୍ଧବ ।

ପ୍ରଶାପକ୍ଷା ଅତ୍ୟଦୀକ୍ଷା ଅନ୍ତରାଳଚ ହିଶେଦନ ପାଇବ ॥

ଶୁଷ୍ମନୁଷ୍ମମନୀ ଦୟଃ ଭାବିଯା ଆପନି । ମେଣକାର ଗାତେ

ପାଦେ ଶୁଭକିମେ ସେ ॥ କିମ୍ବାମ୍ଭୟ
ଜୀବ ॥ ପାଦ୍ୟମିଥି ହରଧା ଅମେ ଦିକୁ ମାତ୍ରା ॥ ଜନନୀ
ଜୀବ ଜୀବ ସମ୍ମାନ ହାତେ ॥ ଅମ୍ଭୟ ଲୁଦ୍ଧନୀ କୁପେ ଦିକଞ୍ଜକ
ନ୍ୟାଳି ॥ ପଦେ ଶୁଭାବ୍ୟତ୍ତି ତୁ ଶ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁର ॥ କଷ ହିପେ
କରଧନ୍ତି ଅତି ମନୋହର ॥ ସଂକଳି ପୁରୋଦଶକ୍ଷୁ ହହେ
ପଦେ ॥ ଅମ୍ଭୟ ହାତେ ତ୍ରିତ ଭାତି ମାଥୀ ଭର ॥ ୪୩ ॥

ଶ୍ରୀ ବଜୀଃ ଅତିବାନ ପାତ୍ରୀର ଜୀବକ୍,
ଶୁଭାବ୍ୟମାଂ । ଭାଙ୍ଗ୍ୟାଦିକ୍ୟ ଲୋଟୋଭାର ଦିବେ
ଶ୍ରୀ ଦିଦ୍ୟାକଣପିଲୀର ॥ ୫ ॥

ଅବନ୍ତବ ଶୁନେ ଗିରି । ଅ ମହୀମରୀ । କରନ୍ତୀ ଜୀବାହୀନ
କବ ଅତି ଶୁଭାବ୍ୟମାଂ ଅଚନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ରୀ କୋଠି ଜିନି
ହୌର ଆୟା । ଜିବଯାନେ ଦିଦା କୁପେ କିହଯେତେ ଶୋଭାର
— ଅକେ ହମ୍ରୀ ବିଶାଳାକ୍ଷିର୍ମିଳିଂ ଚନ୍ଦ୍ରାକର୍ମାଶାରାତିରି ।
ଦେଇବତାଃ ପ୍ରକୃତିଂ ଜାଗ୍ରାମ ଯାଦ୍ୟାର ଜୋତାର କଲୀଶରୀ ॥
ବିଶାଳନୟନା ଅକ୍ଷେତ୍ରାଛବିଦାରୀମ । ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲମ୍ବା
ଟେତେ ଦେଖିଯା ଏହାମ ॥ ହିମାଲୀରମାନେଇ ଅକ୍ଷୁତିନେମା
ତୀରେ । ଆକ୍ଷ୍ୟ ଜୟନିଲୀ ସ୍ଵର୍ଗନୀଲା କହିବାରରେ ॥

ତନାକୁଟେ ଅକ୍ଷୁତଜ୍ଞା ଦିଲେଭୁବା ପ୍ରହରେ କହାମ ।
ଅନ୍ତର ବାସାରସିଂହ ମାତ୍ର କୋଣୀ ମାନ୍ଦିନ୍ଦିନ୍ଦିନୀ ।
ଜାହୁରାତି ଯଥୀର୍ଦ୍ଦିଶ ବନ୍ଦଜୀ ନାରିଶାରିବାରୀ ॥
ଦୀର୍ଘମାତ୍ରାର ଦୀର୍ଘକାଳୀ ହେତୀ କାହାରେ ବୁଝିଲେବେ

ଶିଖିରାଜ ଦିଲ ବନ୍ଧୁର ॥ ଦୂତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବୁର ଗାଧି
ଦୁଃଖକୁ । ମହୁଁ ତରିଲ ଦାନ ହରବିତ ଅତି ॥ କରା
ଦେଖିବାରେ ଶିଖିରାଜ ଏହାମତି । ବନ୍ଧୁଗମ ମହିତ
ଚଲିଲ ପ୍ରିଜଗତି ॥ ଶିରା ଦେଖେ କାପେ ଘର କରିଛାଇବ,
ଥାଲୋ । ଜାନ ହୁଯ କୋଟି ଇନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସବାହିଲ ॥ ୨ ॥

ତମନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାଣା ଚିରିକ୍ଷୁ ମେଳକା କରି ।

ଆବାଚ ବନ୍ଧୁର ପଶ୍ଚା ରାଜମୁକ୍ତିର ଲୋଚନା ॥

ଆବାରୌ ଶ୍ରୀପଦୀ ଜାନକୀ ମର୍ମଭୂତ ହିତାବନ ॥ ୩ ॥

ଆଗତ ଶିଖିକ୍ଷୁ କେନେ ମେଳକା ତଥର । କହେ ଜଳ
ଜାଇଲି କମାଳ ଦେଖାଇ ରାଜନ ॥ ତୋରାର ଆମାର ତପ
ବୋଲେ ମହାମାରୀ । ଅକଳ ହିତାବର୍ଜନ ନିଲା ଭବ
ଜାଣା ॥ ୪ ॥

ତମନ୍ତମୋତ୍ସମି ନିରିଜମୋହି ଜାନକୀ ତାର ଜଗମହିକାଙ୍କ୍ଷ
ପ୍ରମଦ ଶିରମା ଭୁମୋ କୃତାନ୍ତଲି ପଟି ହିତଃ ॥ ୫ ॥

ଆବାଚ ବନ୍ଧୁର ଦେବୀର ଭଞ୍ଜୁଣାଲକାନ୍ତା ଗିରା ॥ ୬ ॥

ପର ହିମଶରୀର ଭୁବନାଦେଖିବା । ଜଗକମନୀ ଇନି
ଜାମିଲେନ ଧିଶ୍ଵା ॥ ୭ ॥ କୁମେ ପଟେ କରିବାଟେ ଅପାର
ପରିଷ୍ଠା କବକରେ ଭଞ୍ଜିପାଇବ ଭନ୍ଦରିହରା ॥ ୮ ॥

କାନ୍ତର ମାତ୍ର କିମ୍ବାକି କିମ୍ବାକା । କୁମାରପାଇ ॥

ମହାନେତାମହାବାହିନୀ ଯତେହ ରତ୍ନମହମାନ ହିନ୍ଦୁ ॥

३४८

वीरप्रदक्षीणीता ।

हिंसिरि अद्यु भवि अस्तर्यु कणिनी । के द्वयि
इन्हों अज्ञि विश्वास अमनी न वा जानि के आसि
तुमि हैले दद्यु भावा । आवारे यथार्थ तत्त्वा अक
पठ्टेभवा ॥ १ ॥

देवाधार्च ।

जानीहिय ॥ परांशुक्तिः वदेश्वर कृष्णाशुराः
शाहटेत्पर्य विजानमूर्त्तिः सर्वाग्रवित्तिकाः ।

‘नृष्टिहिति विवाशानां विलोक्ती अग्रदाहिकाः ॥
धराहर उवया धरणीधर अति । कहे पराशक्ति
आसि जान यहामति ॥ निष्ठा विज्व विदेश जान
मर्त्तिनाया । सर्व अस्तित्वं इत्याधारे ज्ञराज्ञा ॥
वृक्षा विक्ष वदेश्वरे अठरेत्ते धरि । नृष्टिहिति
विमुक्त्वा ज्ञ एते आसि करि ॥ धरणीधरे धर्मधर्मि
गीर उठवे । धरेहि धरणीधर दुर्लक्षण उठके ॥ १२ ॥

अहं अर्थात्ताहातः अस्मारामव भाविनी ॥ १३ ॥

मित्ताशक्तीभीमित्ता दुर्लक्षणेहरीतिच ॥ १४ ॥

अस्मि अस्तेत्ते ज्ञहित्वाहातः भाविनी ॥ अस्तेत्ते
सामरामार करि अरिहिता ॥ विमुक्त्वा ज्ञ वरीति विवाह
दुर्लक्षण एरि । रटेत्पर्य धूर्य कगे आपीस ईशवीत्ते
मुखयो दुपलाभूतो । गूर्जी भावेन भाविता ॥ १५ ॥

जाता उवगृहे भावे वहतो ग्रामक्षेत्राना ॥ १६ ॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣବଜ୍ରମୁଖ ।

ତୋମାର ସେମାର କପମାଟେ କୁଟୁମ୍ବିର । ତବଖୁହେ
କଲାପିତା ଲୈଯାଛି ଆସିର ॥ ହାର୍ତ୍ତି ଦୁର୍ଗତାର ପୂଜୀ
ଭାବେ ଭେବେଛିଲେ । ଯେହି ହେତୁ ବହାଗୋ କମ୍ପାରଙ୍ଗ
ପେଲେ ॥ ୧୫ ॥

ହିମାଲୟ ଉଦ୍‌ଘାତ ।

ଶାନ୍ତାକୁଳକୁଳୀ । ଗ୍ରେ ଅମ୍ବୁଜ । ଶାନ୍ତାଦି
ନିକ୍ଷାପିମହୁର୍ମାଗ୍ରେ ରହ । ଅଥ ଅମ୍ବନିତଃ
ମର୍ମିମହୁର୍ମା ପାନ୍ଦୁମହୁର୍ମା କପମିନ୍ଦୁ ପରାମ୍ବର
ଏ ପରାତରାଂ ମୃତ୍ତିର ଭାବାମ୍ବୀ ଅପି ବାହର୍ମାର
ଏ ପରିଚର୍ମର ସ୍ଵକପମ୍ବୀ ବିଶେଷି କୁତ୍ତାଂ ରମଃ ॥ ୧୬ ॥
ନିକ୍ଷାପିମହୁର୍ମା ଅମ୍ବନିତଃ ଛଲ । କୃପାକବେ
ବାନରକେ ହିମ ପିରି ରହିଲା । ମମ ରହ ଭବ ଆସେ କତ
କରୁଛିଲା । ଯେହି ମହୁର୍ମା ପାନ୍ଦୁ କରି ଏହି ଭାଗୀ ଝଲ ॥
ଦେଖିବ ତୋମାର ଏହି କପ ଚମକିକାର । ସେ ଭାବେ
ଭାବାର୍ମୀର ଭବତର ଆର ॥ ଅଳାଦିନ ଯେହି ମୃତ୍ତିମର୍ତ୍ତ
ମୃତ୍ତିରା । ॥ ଦେଖାଇ କରୁଥୁବାରୀର ବୁଝ ଆମାଦିପରା ॥
ମହେବରିଯେବି ମୃତ୍ତିମାଦେଖି କରିବାରିହିତେ ଅଧିକ
ବାନର । ଅତିକର୍ତ୍ତର ଏ ଶିଥରେବି କୁମୀକଳି ଦେଖାଇ
ଥାମାକ । ଶତପତ୍ର ନମନାର କରି ଆମାକ ॥ ୧୭ ॥
ପ୍ରାଣିକ କୁମୀକଳି କୁମୀକଳି ପ୍ରାଣିକ ।
ଦେଖାଇ କରୁଥୁବାରୀର ବୁଝ ଆମାଦିପରା ॥

श्रीकृष्णभीष्मीति ॥

हिन्दुसंस्कृतविक्षिप्तम् भूर्वदेव यज्ञीर पितृः ॥ ३० ॥
देवो तपे दिवाचक्षु दिवै गिरिष्वर । देवेष्व आमार
एष्टप महेश्वर ॥ भेदम करह द्वापर्यज्ञेर संशय ।
गर्वदेव यज्ञीपितृ जानह निष्ठय ॥ ३१ ॥

श्रीमहामैर उवाच ॥

इन्द्राक्षीत्वं गिरिश्चुष्टु दक्षा विजीव शुद्ध
महामैर दक्षपां दर्शयोमास दिव्य याहेश्वर ॥ ३२ ॥
तदा ॥ ३२ ॥

मारदेव अथेष्व विव हवैया जावय । गिरि गोरी
म इदमवृत्तम् अस्तिकय ॥ एष तथा दिविवरै कहिर
डलानी । उत्तम दिजानन्दीव बरिलो शुद्धमि ॥ दिवा
महेश्वर ऋष्टु देखाम लखन । गद गद इष्टु गिरि अंग
ब्रह्म यम ॥ चम्भकाय देखो भाव देखे लाटगे तम ।
ये देखेष्व जाहात जब हवै दरह इर ॥ ३३ ॥

अपिकोष्ट अत्तु चाक्षुष्ट्राष्टुक्तु शेषरूप ॥
तिशुलाय इसुका जटा शिष्टु यसुक्तु ॥
उमानक्तु देवरक्तु विश्वित्तु हिमोवानपूरु ॥
ओवाच उक्तव चाक्षुष्ट्राष्टुक्तु अक्षर्य ॥ ३४ ॥
कोष्ट तिम्बक्तु कर अपित्तु तिमिर अम्बोत्तु
पूरु ॥ अक्षक्तु गिरिया तिश्वर श्वरित्तु हसुक्तु नाल
विरेवत्तु ॥ अक्षक्तु गोवक्तु देव गवत्तु ॥ विसुक्तु

ହଇଲ ହିମାଳୟ ପୁରୁଷାର । କୁହିତେହେଶ୍ଵର ନାନ୍ଦ ରଚନ
ଆମାର ॥ ଏକପ ହାତିରୀ ଆମାତପ ଯହାମୀଥା । ଦେଖୁ
ଇଯା ପ୍ରାଣ ସଜ୍ଜା କର ଭବଜୀମାର ॥ ୨୭ ॥

ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵର କରୁଥିଲ ମର୍ଯ୍ୟାନାମାସ ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵର ॥ ୨୮ ॥

କମମମ୍ଭ ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ଵକପା ସରାତମ୍ଭ ॥ ୨୯ ॥

ପରେ ମେଇବୋଯିଛପ କରିଯାଉ ହବନ । ତୁମ୍ଭେ ଦେଖାଇ
ଆମାକପାହିଦେଖନ ॥ ଯାରକପ ହୃଦୟର ଗମନ ସୁଂଦାର
ତ୍ରାବନ୍ଧ କାବନ ତିରି କୌଣ୍ଡାର ॥ ୩୦ ॥

ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନମିତ୍ରିଚକ୍ର ମୁକୁଟୋରୁଳ ମହନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭେ ପାତାପତ୍ର ହତ୍ଯ ମେତାଜହାନ୍ତିଲାଙ୍ଘନ ।

ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ୟାମହାତମାତ୍ରରେ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚାମୁଲେପନ ।

ବୋଗୀଜୀ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁ ମୁଢାନ୍ତ ଚରଣହୁଅ ॥ ୩୧ ॥

ମେ କଟେଇ ତୁମର ନାହିକ ପାରି । ଶରମେର ଶିଥିନ୍ତ
କୋଟି ଶଶି ତିରି ଶୋଭା ଦ୍ୱାରି ତ ଯମୋହର ଅକୁଟେ
ଶିଥର ଅବ୍ଲାଙ୍କା କରା । ଶବ୍ଦ ଚକ୍ର ପଦାଶ୍ରୀ କରନ୍ତିଲେ
ଥରା ॥ ଉତ୍ସୁଳ ଅମ୍ବଲ ତିରି ଯମୋହର ମାଳା ॥ ଦିବାଗନ୍ଧ
ଦମନ ଧରିବା ଦେଇ ବାଲା ॥ ଯମୋହର ଜ୍ଞାନକର ମୁଖାରି
ଚରନ । ବୋଗୀଜୀମ ମହାଜନ କରିଛୁ ଯମୋହ ॥ ୩୨ ॥

ତୁମ୍ଭେ ଅଗନି ପାତାପତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାନାମାସ ତୁମ୍ଭେ ।

ତୁମ୍ଭେ ମୁଢା ତୁମ୍ଭେ ପାତାପତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମର୍ଯ୍ୟାନାମାସ ।

ଅଗନ୍ୟ ପତନରୁର ପ୍ରାହ ମିଶ୍ରଯୋଦ୍ଧୁର ମାରନ୍ତ ॥ ୩୩ ॥

तथा अकल दिलोहनु पद धरेन्। अकल दिलोहनु
मुप शिरो अस्ति करेन॥ परम ईश्वर उप अस्ति मरेन।
तन। उप देखि बहु अंकि अरे अहीर॥ विजये
प्रसूत अन पटडेहे लाकरेन। कि अहिते कि बहिन
एकृष्ण रुरे॥ अगाम करिया दिज अवसार थार॥
द्वाषुलि पूटे पून हिमु गिरि कथा॥ २०॥

विभागह उवाच।

मातृ सुवेदव परमः उपदेहव मूलवरः।

विभितोस्मि ग्रामोक्तुपदम्॥ अशदरः ११
त्रायार और्हर्या इकप मरोहर॥ अनधी आप्तर्या
दह देखिलागे डरो॥ देखियः विश्वाप्तु हइलायः
अमि॥ उप अन्य आमाके देखोउपून छुमि॥ १२॥
हुम्बिसा सहशोऽच्योहगि धन्याच परमेवरि॥

अनुभूतीव आजर्मां तृपत्ता त्वां मरोहम्मा॥ १३
तुम्हियारे अनधी हइज्याह॥ अबुत्तुल॥ मेहै थवा
शाकश्चन्मारि त्वरत्तुल॥ अनुष्टुत्तु या आमाके
इपाकरि॥ अर्जुनाङ्गुष्ठारे अरि अहेवरि॥ १४॥

विभागह उवाच।

ईत्युक्ता या उपासितो ईशल धारेन प्रसीदती॥

उपदेहि अव्याहत विभव उप अमावास्ये॥ १५॥
महेश्वराम शुभ कारक अत्तम॥ एकित्वा नित्याक-

କହିଲ ଯଥର ॥ ପିତାର କହାଇ କ୍ଷେତ୍ରର ସହରମ । ତରିତା
ଧରିଲା ଦିବ୍ୟ କଥି କଥିପୋରିବ ॥ ୨୩ ॥

ଶ୍ରୀଲୋକପଳ୍ପ ଦଳ ଖାଇଏ ମନମାଳା ଦିଜହିରୁ ।

ଏହି ବିଲୋକା କହିପଂ ଦୈଶ ମାନମଧିପ କୃତ୍ତବ୍ୟ
କୃତ୍ତବ୍ୟଲି ପୃଷ୍ଠା ହିର୍ମାନମହାରେ ମଂଗତଃ ।

ଶ୍ରୋତେଗାନର କୁଂ ହେଠୀଃ କୃତ୍ତାର ପରମେତ୍ରବୀଏ । ୨୪

* ମେ କଥେକ ତଥା ଆମି କି କହିଲେ ପାରି ଚାରିଲେ
ଭାବକ ହୟ ମିରଙ୍ଗଶ କାରି ॥ ଶ୍ରୀଲଗଞ୍ଜମ ଶାମ ବନ
ମାଳା ଧାରି । ମେକଥେ ଦେଖିଯା ମନେ ଭାବେ ହିମଗିରି ॥
କୃତ୍ତବ୍ୟଲି କରି କର ହିମର ରମ । ଅଭିଶମ ନହୋଦ
କୁଳ ମଞ୍ଜୁ କଥା ॥ ଏହିମୁହେ ଜନ୍ମିତାବେ ମେବୀକେ ଭାବିଯା
ନୁହ କହେ ଉତ୍ତରରେ ବାପାମୀ ଦଲିଯା ॥ ୨୫ ॥

ହିମାଲୟ ଭେଦାଚ ।

ମନ୍ତ୍ରଃ ସର୍ଜମଧି ଆମୀଦ ପରମେ ଦିଶେଲି ଦିଶା

ଦର୍ଶନେ । କୁଂ ମର୍ଜନ ନରି କିମିଦିଲି କୁରାରେ ବର୍ଣ୍ଣ

କୁର୍ମବନୀଃ ଶିବେ । କୁଂ ଶିଖୁ ଗିରିଶତ୍ରୁ

ମେବ ନିରତରୀଃ ଧୌଭାଲିଶଲିପେରା ॥ କିଂ

ବର୍ଣ୍ଣଃ ଚରିତଃ । କୁଂ ଚିତା ଚରିତତ ବୁଝାନ୍ତା

କରାଇଯା । ୨୬ ॥ ୨୬ ॥ ୨୭ ॥ ୨୮ ॥ ୨୯ ॥ ୩୦ ॥

ତିମାଲା କର ମାତା ବିଶବସି କାରି । ଅମର ହେଇ

ଦିଶାମୁହେ କାମ ଆମିଯା ବିଦେଶ କେବଳ ମୁହଁ କୁଟି

ଏହି ଶିଖେ ॥ ତୁ କରୁଣା ଅନ୍ୟରେ ତୁ ବନେ ମୋ କଥେ । ତୁ ମୁହଁ
ଦିଲ୍ଲୀ ତୁ ଯିଶିବ ତୁ ନି ଗୋ ବିଦ୍ଵାତା । ତୁ ମି ପରାଶକ୍ତି
ତୁ ମି ଭକ୍ତିମୁକ୍ତି ଦାତା ॥ । ଜୋମାର ଚରିତ ଚର୍ଚ୍ଛା ଚରଣେ
ତୁ ମତି ଆଁ ମିଳି ଦେଲି ବୁଝା ନାହିଁ ପାରୁ ଗପିତ ॥ ୧୦ ॥

ତୁ ମାହାତ୍ମିଲଦେବତାପି ଜନମି କାନ୍ତିତୁ ॥
ପିତୃଗାମପି; ତୁ ପର୍ବେତୁ ଯିଶି ଧରାଯାମେ ॥ ।
ଜନନୀ ତୁ ମେ ଦେବ ଦେବାରିକା । ହବୁ କବା
ମପି ତୁ ମେ ମିଶ୍ରମେ ଯଜମାନୀ ଦଶମା ॥
ତୁ ବ୍ରଗ୍ଗାଦିକଲେ ସମ୍ବନ୍ଧକଲାଦେ ବିଷେ ଶିତୁତ୍ୟ ॥
ଅମର ॥ ୧୧ ॥

ତୁ ମି ଶାହାକପେ ତୁ ପିକର ଦେବ ଗଣେ । ତୁ ମି ଦୁଧା
ପିତୃହୃତ ହେ ପିତା ଜରେ ॥ ଦେବେର ଦେବତା ତୁ ମି ଜୀବ
ନ ଜନନୀ । ତୁ ମି ହବୁ କବା ଯଦ ଯଜ୍ଞ ଦେବେ ଆବି ॥
ବାଜର ଦଶମା ତୁ ମି ତୁ ମି ମର୍ମ ଆବି । କଳାକଳ ଦାତୀ
ତୁ ମି ଜାଗେ ବୈଷାକ୍ଷିତ୍ରେ ସକଳ ଶକ୍ତି ତୁ ମି ଶର
ବିଷେ ପରି । ଜୋମାର ଚରଣେ ବଳ ନମକାର କରି ॥ ୧୨ ॥

। କପଃ ସ ଅତମଃ ପରାଶ ପରାଶ ବଃ ମାଦ୍ୟାପିମୋ ॥
ବିଦିଲ୍ଲୀ ଶୁଦ୍ଧଃ ବକ୍ଷମୟୁଃ ବଦିପରମାଃ ମାତ୍ରଃ ॥
ସୁଭଦ୍ରିତବ ॥ । ବ୍ରାହ୍ମଃ ଦୁର୍ମିଳର ମନୋରାତି ॥ ୧୩ ॥
ଗମପି ଉତ୍ତରଲୋକା ରୀଜଃ ପିତ୍ରେ ଭକ୍ତାଶ୍ଵାଃ ॥
ଅନ୍ତର୍ମିଳିକରି ଦେବକେ ବିଷେ ସବି କାହିମାହେ ॥ ୧୪ ॥

ଶିଳ୍ପବନ୍ତୀଶ୍ଵରୀତା ।

କଥା ସୁମୃଦ୍ଧମ କଥା ଶୁଣୁ ଦୁଃଖଯାଇବାକେ ପରିଷପା
କଥା ଦେବ ଶାତ୍ରେ କର ॥ ଜୀବ ପାଇଁ ଶାତ୍ର ହୈବ
ଦୋଷିଗମ କର । ପରମ ଭୂତତି ଦେଇ କଥା ମାତ୍ର ହୁଏ
କାକା ମହ ଅମୋଚର ଦେଇ କଥା ଶିବେ । ତିଲୋକେ
ଦୀର୍ଘ ରକ୍ତମୀଳା ବେଦା ଭାବେ ॥ ଉତ୍କିଳବିଶାଯେ ସା
କରି କମଳାର । ବିଶେଷି ଦେଇବେ ମୋରେ କାର ଏବା
ବାର ॥ ୨୫ ।

ଉଦୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମହନ୍ତିଭାଙ୍ଗ ଯମ ଗୁହରାକ୍ତାଂ ଶ୍ରୀ
ଶୀଳତା । ଦେବୀ ମତେ ଭୁଜାଂ ବିଶାଳ ନୟନାଂ
ଶାଲେମୁ ଘୋଲିଂ ଶିବ୍ୟାଂ । ଉଦୟ କୋଟିଶ
ଶାରକାତିମରନାଂ ବାଲାଂ ତିବେଜାଂ ଶିବ୍ୟାଂ ।
ଭୁଜା ହାଂ ଅନ୍ଧାରି ବିହ ଅନ୍ଧରୀଂ ଦେବୀ
ଅନୀଦାହିକେ ॥ ୨୬ ।

ଅକେ କୂଳ ଶୀଳାମାତାଳ ଦେବୀ ବିଶେଷରୀ । ବିଶାଳ
ନୟନ ବାଲ ଇନ୍ଦ୍ର ଶିରେ ସରି । ଉଦୟିତ ଅନ୍ଧ ଭାବୁ ଦେ
ଖୁବ ଶୌଭା । ଯେତେ ହରେ ଅଛ ଯରେ ହର ଯମୋଳାଭା ।
ଉଦୟିତ କୋଟି ତିରି ମଧ୍ୟର ଉନ୍ନଳ । ତିଲୋଚନା ।
ମନର ଭାବିଯା ଅଚଳ ॥ ଅନ୍ଧାର କରିଲ ବିହ ଅନ୍ଧରୀ
ପାର । ଅହିକେ ଅନ୍ଧା ହେ ଉତ୍କିଭାବେ କର ॥ ୨୭ ।
କଥାରେ ରହିଲାଜିମିତିବଳାଗେଜୁରୁ
କୂଳ ହୋଇଏ ପଞ୍ଚମୁଖୀହୁବଂ ତିରକରେ ଭୀଟିଲେ

ମୁଦ୍ରାକିର୍ତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକାର୍ତ୍ତିତ ଅନୁକରଣ ପ୍ରକଳ୍ପ
କୃଷ୍ଣ ପରଦେଶ ଶିବେ ଉତ୍ସାହିତ ଅନୁମାନ ଦିଲା
ଅନୁମାନ କୁଣ୍ଡଳ ପାତ୍ରିଦାଯିକେ ॥ ୨୫ ॥

ରଜତପରିଷ ଆଜ୍ଞା କରି କଥ ଖାରି । କଣି ମଣି ଦିଲି
ଆଲୋ ଦେଇ ଛେତରି ॥ ଯୋର ପଞ୍ଚମୁଖୀରୁ ଅ ଭୀମ
ଦିଲମୟ । କିବା ଶୈଂଭା ହନ୍ତୋଲୋଭା ଦେଖିଲେଛି
କମେ । ଶଶିଖର ଚିତ୍ତ ଶିରଥୁତ ଜଟାକାର । ଆନାକେ
ଶରଣ ଶିବେ ରାଖ ଏଇବାର ॥ ୧ ବିହମାତା ଉତ୍କଳ ତରେ
ବକ୍ତି କରି ପାର । ଅହିକେ ଅମ୍ବା କୁମି ହେ ମା
ଆହୀୟ ॥ ୨ ॥

କଥ ଶାରଦଚନ୍ଦ୍ରକୋଟି ମଧ୍ୟର ଦିଲାହର

ଦୁଃଖରେ । ଦିଲେବ୍ୟରାତରଦୈଲିରାଜିତ ଅନୁକରଣ

ଆଜ୍ଞା ଅଗମୋହର । ଦିଲେବ୍ୟରାତରଦୁଷ୍ଟେଯ

ଶୁଭ ମହ ବନ୍ଦ ଶିବେ ଅକ୍ରିତ । ପାଦାନ୍ତର

ଅନୁମାନ ପ୍ରେସିଲ ବୁଝାଦି ଦେବତତେ ॥ ୩ ॥

ଶରଦେଶ କୋଟି ଶବ୍ଦ କୁଳୀ କଥ କର । ନିଚିତ୍ତ ବନ
ମେ ଶୋଭା ହେବାହ କି କର ॥ ମୁଦ୍ରାକିର୍ତ୍ତ ମଣିଥର ଆଜ
ରଥ ପାତ୍ରି ମୁଦ୍ରିତକେ ଅଗଟରେ ମୁଖ କର ରହ ॥
ଦିଲାପାଦି ଚାରି ଶାନ୍ତ ମୁକ୍ତ ଆହେ ଯାମ୍ବା ଭାବିଲେ
ଭାବକ ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତ ପରଦେଶ ॥ ଅନୁମାନ କରିଲୋ ଶିବେ
ପାଦାନ୍ତର କଥ ଅନୁମାନ ହେ ଅନିକାଳ ଭାବ ॥

କପରେ ଦୂରବୀରୁଥିନ୍ଦ୍ରାତିର୍ଯ୍ୟାଚିହ୍ନାର୍ଜୁ । ମେତୋ
କୁଳଃ । କାଞ୍ଚାବିଶ୍ଵହିମୋହର୍ବନ୍ ନିଷତ୍ତମୁଖୁ
ବର୍ଜାଙ୍ଗଦେର୍ଭୁନିତର୍ । ॥ ୩୫ ॥ ବିଭାବହମରାଶରା
ବିଶିତୋରତ୍ତଃ ଅଗଞ୍ଜାବିଶି । ଲକ୍ଷ୍ୟାହର
ଅଗଞ୍ଜାବି । ଦେହି କୃପ୍ୟା । ଦୁର୍ଗେ ପ୍ରସୀଦା
ହିତେ ॥ ୩୬ ॥

ଅଜଳ କୁଳଦ କଟି କଟି ଆହେ ଯାର । ମେ କାମେର କୁଳ
ଅଗଞ୍ଜାବାର ନାହିଁ ଆର । ଏକଳ କୁଳଦ ଜିନି ନମ୍ବର ଉଠ
କୁଳ । ଲାବଣ୍ୟ ଶରଦେ ଯେଷ ଫୁଟେଛେ କରଲ । ଶୋଭାତେ
ସବାର ଘନ କରରେ ମୋହିତ । ରୁକ୍ତନ ଅଜଳ ଭୁଷ୍ଟ ବନନ
ସୁମ୍ମିତ ॥ ସରିଶଳା । ବନଶଳା ବିରାଜିତ ଗଲେ ।
ଦେଖେ ସୁଧି ମଦି ଅଂଧି ହିମାଲୟ ବଲେ ॥ ଅଗଞ୍ଜମନୀ
ଦୁର୍ଗେ ଦୁର୍ଗାତିନାଶିନି । ଆଁ ମି । ଅତି ଦୀର୍ଘ ହୀନ ଡକ୍ତି
ନାହିଁ ଜାନି ॥ କୃପାକରି ମହେଶବି ମୋରେ କର ଦୟା ।
ଅମାର କରିଗୋ ପଦେ ଶୁଣ ଭବାନ୍ତମା ॥ ୩୭ ॥

ମାତ୍ରାକଃ ପରିବନ୍ତିର୍ ଭୁବନ୍ତର୍ କପଞ୍ଚ ବିଶ୍ଵ ।
କାକଃ ଶରୋ ଦେହି ଜଗାଯେ ବହବଗେ ଦେବେ ।
ଥବା ମାନୁଷ । ଶ୍ରୀକୀର୍ତ୍ତନମଭୀ ବୁଦ୍ଧିମୀକ
ବୁଦ୍ଧାକୁଷ୍ଠା । ମକ୍କିଯେତୀଳ; ମୌର୍ଯ୍ୟ ଶୋଇ
ରୁହ ଶାହରୀ ପରବର୍ତ୍ତା ବିଶେଷୀ ଭୁତାନ ନମଃ ॥ ୩୮ ॥
କିମାତେ ଅନ୍ତିମ ମତେ ମବ ଓ ଅମର । ବହ କାଳେ ଗାନ୍ଧୀ

मिले आवे निरुद्धव ॥ त्रेवा शक्ति केरा दासु तप वा
त्तोमार । विश्वय यारे कय तहिये की तार ॥ आ
मि अस्ति अस्मति बलिव ति आव । आमाके आवा
यि मृक्षनाहि कर आव ॥ तत्ता करिया निज तुधे वि-
द्येष्वरी । वाख तब पदे हह नम डार करि । ३२ ।

अदाये सफलं भवा तपश्च सफलं मम ।
यस्तु द्विजगतां मात् । महेष्वारी त्रुमुपागत ॥ ३३ ॥
अदाजय सफल या हइल आमार । त्वं पिता ब-
लिया डाकिछ दारहाव ॥ तपजां सफल योर हय ए
त दिने ॥ यमस्तु विश्वात् । हैले निजत्वे ३३४
धन्या हह कृतकृत्य य मात् । ५ निज लीलया । नितां
पी महस्तुह जात् । पूर्वीतामेर ऐवत्ता ॥ ३४ ॥ ५ ॥
• अम्ब त्वरे यम घरे नीता । यहा यहा । करात्तावे यो
रे पिता हल अवजारा । अनरी त्तोमार अज खेलि
वार छले । श्वायि ध्रुवकत पूर्वामारा एकतासे । ३५
कीर्त्तन त्रुद्धं येषतायाश्च; भाग्य अम्ब शता-
र्जित ॥ ३५ ॥ यत्त्री अगतां मात्; रपीयाता ॥ ३५ ॥
• तुरुद्धव ॥ ३५ ॥

येनकार भाग्य योवा कि बलिते पारि । शत्रु-
वार्जित हैते पूर्वातारि ॥ अगतेव माता त्तमी शत-

कांडा दिनि । कृष्णाले कृष्णपूज्यकरेहैं सेवनी । ३५
श्रीमहादेव उवाच ।

एवं गिरीमूर्तवर्या गिरि वाज्ञन संस्कृता ।

वज्रव सहस्रा चारु कमिली पूर्व वर्ण त्रे । ३६ ॥

गिरि तजे एकपे गिरिष्वत्वर्या । गिरिष्वत्व वज्रवे
हृता तैर्या डउजाया ॥ देखीले देखीते वरोहर
मूर्तिभवर । पूर्व वृप सहस्रा हइल मार्या कल्प । ३६ ॥
देखकापि किलोदैवर विश्विता भक्ति संयमता
ज्ञात्वा वक्षयत्वै पूर्वीः आह गणदयागीवा । ३७ ॥
मेरठा ओहैकप देखिया आपनि । विश्वय पाइया
वज्र फवे मोहै धनी ॥ इनि दुर्क्षवर्णी पूर्णी भाव मात्र
आवे । कहीचे गद्गद वाक्ये उक्तिसुक्तमने । ३७ ॥

येणकोराच ॥

मात्रस्तुतिः ज्ञानामिष्टकियाज्ञगदव्यीके ।

तथाप्याह मरुप्राह्या तया निज शुगे रहि । ३८ ॥

देखका बलिछे माता आमि वामाजाति । किछुइ
आहिक जानि तव उक्तिसुति । तथापि आपन शुगे
शुगत मोठिवी । अनुग्रह करे मोरे बलेह अमनी
कृत्रा ज्ञगदिदः कर्म शुगेटे तद्वक्ता अहा ।
कैवल्याधारः उपाच सर्वज्ञा प्राप्ति तिष्ठलि । ३९ ॥
कैवल्य एहै जगत् जगत् तरुमि । अर्थात् कर्मेव

কল দাঢ়ী আনি আমি ॥ সৈনির আধাৰ কপা কুৰি
গো জননী । কুল সুস্মৃতি সে জগৎ বোপিছ আপনি ॥
দেব্যবাট ॥

হয় গাত লুধা পিতা পানেৰা বাঞ্ছিতা
হয় । মহোথ তপসা পুৰীং লুজং মাঃ
পরমেষ্ঠৰীং ॥ ১০ ॥
দেবী বলে শুন মাতা গিবি সহচরী । তোমার সহি
ত ঐ পিতা হিমগিরি ॥ পোৰ তপস্যাতে বশ্যা
আমাকে কৱিল । পুত্ৰী আনি হব এই লুক বৰ
হইল ॥ ১১ ॥

ধৰয়ো স্তপসন্তসা ফলদানায় সীলয়া ।
বিজ্ঞালুকৰভী ভূগ গড়ে তব হিমালয়াৎ ॥ ১২ ॥
তোমাদেৰ মেই তপস্যাৰ ফল দিতে । আমি নিতে
অস্ত তব গড়ে গিরি ইহতে ॥ তব কুলৰ খেলিবাৰে
ওসেছি জননী । তোমাকৰে পিতাৰে মুক্ত কৱিব আম
পনি ॥ ১৩ ॥

শৈত্যাদেবউবাট ॥

তত্ত্ব গিৰিশ্রুতাঃ দেবীঃ প্ৰদিপতা পুনঃ
পুনঃ । প্ৰাচৰ বুজ বিজ্ঞানঃ আশুলি বুনি
সন্তুষ্ট ॥ ১৪ ॥
শিব কুল পশ্চাত গিৰিশ্ব মহামতি । পুৰুষীৰ অণাম

କରିଥାଏନେ ଅଛି ॥ ଜିହ୍ଵାମା କରିଲା ବୁଝାଇବ କାହେ
ନାହିଁ । ମୁନିଦିବ ଧରାଯାଇ ହେଉଥାଏ ପୁଣ୍ୟଲି ॥ ୫୨ ।

ଶିରବାନଦୋଷ ॥

ମାତ୍ରଙ୍କ ବହୁଗୋନ ମମଜାତି ମି କରାକା ।
ବୁଝାଇଦେ ଦୁଃଖା ଯୋଗୀ ଦୁଃଖମ ॥ ନିଜ ଲୀଲାଯା ।
ଦିଯାଲର କଥ ମାତା ଭାନ୍ତି ମନୀଯାଯା । ବହୁଗୋ
ମୋର ଭୂଷି ହେଉଥାଇ କୁମରୀ । ବୁଝା କିମ୍ବା ମହିରେ କୁମି
ଗୋ ଦୁଃଖା । ଯୋଗୀର ଅଗମ୍ୟ ଅଳ୍ପ ନିଜ ଲୀଲା
ଅଭା ॥ ୫୩ ।

ଅହ ତବ ପୁନାଚୋହୁ ଅପରୋଧି ଯତେ
ଥିବୀ । ବଧାକୁମା ଭବିଷ୍ୟାମି ସଂଜାରୀ ପାର
ବାବିଧି । ତମାତି ସାହିମାତର୍ମାଂ ବୁଝ
ବିକାମ ମୁକ୍ତମ ॥ ୫୪ ।

ଆସି ତବ ପରିପଦେ ଆହି ନାମ ଡାବେ । ମହେଶ୍ୱରୀ
କୃପାତିରି ଭାବିବେ ମା କବେ । ଅପାର ସଂସାର ପାରା
ବାରେ କବେ ଭବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟାଶେ ବିନା କ୍ରୂଷେ ତରି ବେଳ
ତାର ॥ ମେହି ହେଠୁ ଉତ୍ତରୀ ତୋମାକେ ଆସି ବଲି ।
ଶାହାତେ କାଳୋ କାଳ ହେ ଯହାକାଳୀ ॥ ଅଇ ବୁଝ
ବିଜୀନ ଉତ୍ତମ ମୋରେ ଦିଯା । ସାଧନ କରା ଓ କୁଦ
ପରେତେ ଥାକିଯା ॥ ୫୫ ।

ଶ୍ରୀପାରିତ୍ତାବାଚ ॥

শুন ভাত প্রস্তরীয়ি দোগমাত্ৰ যহীনতে ।

যদ্য বিক্ষণ মাত্ৰেন দেনি বক্ষ যথোচনে ॥ ১০

গীরিজা তুময়। তন তন মহীযতি । বোগেৰ উত্তম
বোগ কহি তুব প্রতি ॥ সে সোগ আৰিব। মাজ
কীৰ জন্ম হুবে । সুজ্ঞযথ সেই তুম সে বোগ যে কৰে ॥

গৃহীত। মহ মহানি প্রকাশৰাঃ সুসমাচিতৎ ।

কাটৱন অবসাৰাম। মাধোচ স্থান্তযে ॥ ১১

শুক হারে । ইশ হ বিয়। মহ মন । সংসুষ্ঠ প্ৰেমুজ্জ
তবিবেক তুন ॥ কায়মুৱো বাক্যে ঘোব পদে অক্ষি
চারে । অর্জনা কবিয়। শুয় আৰাকে কৰিবে ॥ ১২

মচিত্তো। যদৃগ্রত্ত প্ৰাণো যহীমজগতৎপৰঃ ।

অঞ্চল মনোলাপো যদাগ শ্রামে বৃত্তঃ ॥

তুবেন্ম সক বাজেন্ম মণি ভক্তি পৰায়ণঃ ।

মদচো এতি স খন হীনস। সাধকোক্তমঃ ॥ ১৩

প্ৰাণ মন আমাতে যে কৰে স যৰ্পণ । মন মায় অৰ্পি
বাৰ কৰয়ে জপম ॥ আমাৰ শ্ৰবণ সাৰী কৰয়ে আ
লৌপ । মহ শুণ ইন্দ্ৰি পৃচ্ছায় কণ ভাল ॥ মুমক্ষু আ
হীৱে বলি ইন গিবিবৰ । আমাতে যে ভক্তিভাবে
হইয়া তৎপৰ । আমাৰ প্ৰজায় সকল সকল যাব অৱ ।
সাধক উত্তম কৰি জায় সেই জন ॥ ১৪

পূজা। শক্তাদিত্তৎ কৃষ্ণাদ যথা বিবি দিবা

ଶିଖଗରଜୀଗୀତା ।

ବନ୍ଦୀ । ଅନ୍ତି ସ୍ମୃତାହିତେ ଯୈକିଏ ସୁରଥୀଶ୍ଵର
ହପିତେ । ସର୍ବଯଜ୍ଞ ହପୋଦାରେ ଯୌଧେବର୍ହି
ଅମର୍ଯ୍ୟେ ॥ ୧୮ ॥

ପୂଜା ଯଜ୍ଞ ଆଦି ଯତ ଦୈତ କର୍ମ ଆହେ । ମକଳି କରି
ହେ ସଥା ବିଦିତେ ଲିଖେହେ ॥ ମକଳି କରିଛ ଅନ୍ତି
ଶ୍ଵରିତେ ସେ କଥା । ଆହରେ କଥା ତାହା ନା ହେ ଅ
ବାଧୀ ॥ ବର୍ଣ୍ଣ ଘୋଷ ବୁଝାନ ଆଶ୍ରୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୁରି । ଇହା
କର୍ମମ କବେ ମୂଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଜୀବି ॥ ଅଟ ଅନୁଭୀରେ ଜପ
ଏହି ଦାନ ଦିଲା । ଆମାକେ କରିବେ ପୂଜା ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ
ହେଯା ॥ ୧୯ ॥

ଜାନ୍ମାଦ ସଂଜ୍ଞାଯତେ ମୁକ୍ତି ଉତ୍ସିଫ ନମା କା
ରମ ॥ କର୍ମାଦ ସଂଜ୍ଞାଯତେ ମୁକ୍ତି ଧର୍ମୀ ଯତା
ଦି ଦୋଷତୀ ॥ ତମାର ମୁକ୍ତି ବର୍ଯ୍ୟାହେ ଅଦେହେ
ଶକ୍ତିପାଦାକରେ ॥ ୨୦ ॥

ଅନୁଭାବାଯତ୍ୟ ଆଦି ମୁକ୍ତି ଆହେ ଯତ । ଜାନ ହେ
ତେ କାରାପାଇଯି ଜୀତ କାରେ ଚତ ॥ ଡକ୍ଷ ମୁକ୍ତି ଭଜନ
ହେତେ କାହିଁ ଜାନ ହେ । ପରମାଦ ଭାବନୀ ଭବ ଆପନି
ମୂର୍ଖାର ପରମାଦ ହେତେ ହୟ ଭଜି କାମ କର୍ମ ଶୁଭ । ଧ୍ୟାନେ
କାନିବେ ଜପ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଦି ଯତ ॥ ମେହି ହେ ତୁମ୍ଭେ ଜନ
ମୁକ୍ତି ଇଚ୍ଛୁ ମସ । ଆମାର ଆପନାହେତୁ ହଇବେ ତ୍ୱର ।
ଶକ୍ତିପାଦାହ ହେତେ ସଥା ଗଭିରାନନ୍ଦ ବିଶ୍ଵା ।

यद्यपि श्रीपति विजया देहां ब्रह्मे ते कर्मणात् ॥ १
 एवा आमि मर्कोकार सायी करु धरि । अचिन्त्याव
 अभ्यय शरीर आमारि ॥ पितृ उव मम चन्द्रः कर्माविजि
 यन् । आमाव अंशेष्टे देह डरिल धारण ॥ २
 अस्त्रामायेव विद्युत्कुः मकालेश्वर कर्माविज ॥
 विजावा अस्तप्रस्तुता नामधा भावयेव
 सुधीः ॥ २

सेहे हेतु आमाके ज्ञानिया कर्म यत् । तविवेष्टु
 किङ्गल शास्त्रेते विहित ॥ मम मन्त्र अपिवेक चक्र
 चक्र भावे । अनन्त भावेते भावे युक्तिप्राप्त
 भावे ॥ २

अवृद्धिद्युत्कु कर्माविज ॥ विद्युत्मालाविज ॥ ३
 आमाज्ञाने अद्यमात्रे को मम कृत्यां मनुष्यां भावेते ॥
 एইकपे शाक्तयत् कर्मकाण्डे करवे । विद्युत्मालाविज
 यम दृष्ट चक्रिभरे ॥ आमाज्ञान अति यहु मर्काराविजि
 हे । भावात्ते मूर्खज्ञन आमाप्राप्ति प्राप्तिभाव इत्युक्ति ॥
 अस्त्राविधान लक्ष्य प्रक विजाविके ज्ञानि । चाव
 द्युक्तात्तुमिद्यु लक्ष्य नविविके विजाविके ॥ ४
 प्रति विज आदि आद्य यत् वहु गो । भावात्तुमा
 नक्तिक्षमा इत्य ज्ञान ॥ तेदास्त अक्षिं शाक्ता नवा
 हेमाविज ॥ यहु विवेष्ट विजाविक भावाविक इत्येवत्

ଆମାଦିକଂ ପ୍ରାଚୀରେ ଜୀବନଃ ହିଂସାକୁଳି
ବିବର୍ଜନେ । ଏବଂ କୃଷ୍ଣାଂ ଦିଦ୍ୟା ଆମାତେ
ଶିତଗାରଭୀଗୀତା ॥ ୫୫

ମନ୍ଦିଲ କରିବେଭାଗକାମ ଜୋଧସତ । ଅଭ୍ୟ ହିଂସାକ୍ତେ
କଥିନା ହଟେବେ ରତ୍ନ ॥ ଏହିକମ୍ପଦେଇଜନ କୃତକର୍ମୀ ହୁଏ ।
ଆମାର ପାଇ ଦେଇ ମାହିତ ଜନଶୟ ॥ ୫୬

ଭଦ୍ରେବୀରୀ ଯହାରାଜ ଗୁରୁଜ ମନୁଦୂଯାତେ ।

ଭଦ୍ରେବ ଜାହାତେ ମୁକ୍ତି ଗତଂ ଜତାଂ ଦୁର୍ବୀ-
ମିତର୍ତ୍ତା ॥ ୫୭

ଯେ ଭୌଲେ ଉବହ ପିରିରାଜ ମିହାନର । ଆମାର ପ୍ରତ୍ୟ
ଜ ଆମାର ମନେ କର ॥ ବିଶ୍ଵର ଆମିଦେ ମୁକ୍ତି ଦେଇ
କରିଲ କଟେ । କହିବ ସହାର୍ଣ୍ଣ ତଥା ସଜ୍ଜାର ବଟେ ॥ ୫୮

ମାହିତେ କୁରାର୍ଜଂ ତାତମନ୍ତକି ଦିମୁଖ ମୁଗାଂ ।

କୁରାର୍ଜକି ପରାକାଳୀ ମହି ରତ୍ନ ମୁକୁତି ॥
ତିତକର ଭକ୍ତି ପରାମ୍ରୁଦ କେବେ ମର । ତାହାରେ ଅଛେ
ଜୀବ ହାତିଲାକାଳାର ॥ ଲୋକି ହେତୁ ଆମାତେ ମୁକୁତ
ଲୋକ ଜାରେ ହେତୁକରେ ଅତିଥି ଭକ୍ତିମୁକ୍ତ ହେବ ॥ ୫୯

କୁରାର୍ଜେବ ମହାରାଜ ମହୋତ୍ତମ କୁରାର୍ଜକାଳୀ ।

ଆମାର ମୁହଁଦେବରୀଲ ଜୀବନମେର କମାଚକାଳୀ ।

ମୁହଁଦେବ ମହାରାଜ କମାଚକାଳୀ ଥର । ମୁହଁଦେବ କମାଚକାଳୀ ।

उत्ति अति शक्तिर्गम्भीरं असाध अनाव सारं सुक्ष्मं लग्नोऽ
दह । कवाच ताहाते यथा वै हठेऽप्यव ॥ १८ ॥

उत्ति श्रीमहाकाशगम्भीरं श्रीकृष्णकीनीजा सूत्र ॥ १९
निष्ठ६ सुनक्ष विद्यायाः योगाभास्त्रेऽप्यक्ष
दद्योऽधोर्याय ॥ १९ ॥

कृपा करे श्रीविद्यारूपलिपदेहे रवेहे । उग्रवत्ती
गोत्रा महाभागवत्ते लेहो ॥ अध्यात्म अस्त्रात्म पञ्चदश
ताव दह । दुर्जाविदा । अहेन्दाते जाविवे शिष्टत ॥
शिव उत्ति करेह उत्ति श्रुतिपद पात्र । देहे उत्ति
महेश्वरि उत्तित्ते तावर्य ॥ त्वात्ते भव अतिकृत
दय पात्रह दोष । कंपा करि मत्तेष्वरी जा कवमा दोष
कालीपदेह स्थानकृत यत यैव ईश्वर । शक्ति अवश्य
अद्वै विरताव पात्रिल ॥ अस्त्राव पादपद्मस्तुत्तरात्म
चित्त । पद्माव अवद्वे रामराज्ये अवित्त ॥

हिमालय उत्ताप्ति ॥ २० ॥
विद्याया कावल्पि मात्रं यद्वै विद्युत्ति श्रुतिर्गम्भीरं
दहते । अस्त्रा त्रिं वज्रपद्म उत्तेष्वरुहि यत्ते
वरीपद्म ॥ २० ॥

हिमालय रह आप गत ताव नामी । आवि विज्ञीनीय
हीव आव विज्ञानी ॥ आवि अति अवश्यतिविदा-

ମାହିଲାରି । ଲିଙ୍ଗକୁଳେ ଶ୍ଵରିଜନୈର୍ଜିମାଓ କମରୀ ॥
ବିଦ୍ୟାବଲି କାବେଦୋତ୍ତା କେମନ ଆକାର । ସାହା ହିତେ
ତୁ ମୁକ୍ତି ଭୀବେର ମିଥାବ ॥ ଅଥବା କି ବନ୍ଦ ତିଲି ଦୁ
ଖିତେ ବା ପାରି । ଆମାର ମାଜାରେ ତାହା ଦଳ ସହେ
ବରୀ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ରୀପାର୍ବତୀଗୀତୀ ।

ଶୃଙ୍ଗଭାତ ଅରଞ୍ଜାରି ଯା ମନ୍ଦିର ନିରକ୍ଷିତ ।

ବିଦ୍ୟା କ୍ଷମାଃ ସକଳଃ ତେ ମଂଜୁଷ୍ପେଷ ଯହା
ଏ ଘରେ ॥ ୨ ॥

ପାର୍ବତୀ ବଲେନ କର ପିତ । ହିମାଲୟ । ତିନିଜର
ମୃତ୍ୟୁରା ବିଦ୍ୟା ଭାବେ କର ॥ ତାହାର ସକଳ ସଲି
ଅଂଜେଗ କରିଯା । ତଥ ଅତି ବର୍ଣ୍ଣାବତି ତୁ ମୁନ ଦିଯା ॥

ସୁକ୍ରି ପୌଣ୍ଡମଣେ ଦେହାତ୍ତୁଭାନ୍ତିଯତ । ପୃଥିକ
ଅବିତୀତି ଶିଦାଜାହଙ୍କରଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧାବେତୀ ନିଶିଚ୍ଛତ ।

ଶୁକ୍ରି ପୋଗ ଯର ଦେହ ଆର ଅହକାର । ଇତ୍ତିର ହିତେ
ପୃଥିକ ଆସି ଶୁଦ୍ଧାକାର ॥ ବିଜୀରେ ରହିତ ଚିଦାମନ
ଆମାରାମାମି । ଆମ । ଉତ୍ସତ ବିଜଗତେ ମାହି ଆର
ହାମିଲୁମୁକେତୀର ହିତେ । ବୁନ୍ଦ ଏକଥ ରିଶ୍ଚଯ । ବିଦ୍ୟା
ବଲି ତାହାରେ ଶୁନହେ ଗିରିବାଯ ॥ ଅଇ ବିଦ୍ୟା ଅବି
ଦ୍ୟାରେ କରିଯା । କହାର ମୁକ୍ତିପାଦ ଅବିଦେଶିଯା । ଶୁକ୍ରାର
ଶୁକ୍ରାମି ॥ ୩ ॥

ଅତିରିକ୍ତମର୍ମଣୀ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସାଦି ସର୍ଜିତଃ ।
ବୁଦ୍ଧା ଦ୍ଵାପାଦି ବଚିତ୍ତ ଶିଦାନନ୍ଦାରକୋମତ୍ ॥ ୧
ସକଳେବ ଆଦି ଜିନି ଘୋଗତୀନ କାହିଁ । ଅଥ ମୃତ୍ୟୁ
.ବିଦ୍ଵିଷିତ ଶକ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ ॥ ବୁଦ୍ଧିମନ ଆକଳାର ଆଦି
ଆହେ ଯତ୍ । ତାହାତେ ବହିତ ମହ କ୍ଷାମଦେଵମତ୍ ॥ ୨ ॥

ଅମଙ୍ଗଃ ସୁ ପ୍ରଭାପର୍ମଣ ମୃତ୍ୟୁମାତ୍ର ଲଙ୍ଘନ । ଏକ
• ଏବାପିତ୍ତିରଶ୍ଚ ସର୍ବଦେହ ଗତ ପରଃ ॥ ୩ ॥
ଅଞ୍ଜନି ପ୍ରଭାଦିର୍ ତମ ଅଭିଲାପ । ନିତାଜତୀର
ଆଦି ଚିହ୍ନ ବିଶେଷ ଅଧିକା ॥ ସକଳେର ପରାମର୍ଶର
ଦ୍ୱାତ୍ରୀର ବହିତ । ଅପରି ଏକାକୀ ତିନ୍ତ ସର୍ବଦେହ
ଗତ ॥ ୪ ॥

• ସୁ ପ୍ରକାଶନ ଦେହାଦି ରତ୍ନମନ ସ୍ଵରୂପାହିତଃ
ଇତ୍ୟାଜନ ବୃକ୍ଷପରିତେ ଗିବିରାଜ ଧୟୋଦିଜିତଃ ॥ ୫
ପ୍ରକାଶ କପେତେ ଦେହ କରେ ଦିଶ୍ତବ୍ୟାନ । ଅଈ ଦେହେ
ଦେହି କପେ ତିନି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଧାନ ॥ ଆଖ୍ୟାୟ ବୃକ୍ଷପ ଏହି
ଶବ୍ଦହିମ ଗିବି । କହିଲାମ ତତ୍ତ୍ଵାଦେ ଅଜ୍ଞା ମାତ୍ରି
ପାରି ॥ ୬ ॥

• ଏବଂ ବିଚିତ୍ର ବୈହିତ୍ତାମା ଶୌରଂ ଅମ୍ବାହିତଃ
ଅନାଜିନ ଶ୍ରୀବାଦୋଦାର ବୁଦ୍ଧିଂ ବିଦ୍ଵାଯେତ୍ ॥ ୭
ଅନ୍ତରେ ଏକଚିତ୍ର ହଇରା ସର୍ବମର । ମହାପିତ୍ତାକରି
ବେକେ ପରମଅନ୍ତାର । ଆଜ୍ଞାନାମରନାମା ଅନ୍ତରେମାତ୍ରି

वह । ज्ञाहे मा करिवे आज्ञा व किं पुर्णित ॥ ९ ॥

राग देवापि भासानः हेतु द्विः सी
गक्षा । राग देवापि भासानः भासे वः कर्म
संडदेव । उठः पूरः स शूलिश्च द्विसाक्षाः
परिवक्ष्य ॥ ८ ॥

इन्द्रदेव आपि एव अस्ति ते भोगम् । ताहार
कारणीयत अस्ति शक्तिम् ॥ राग आपि देवापि हेतु
पाप कर्थ्यह्य । बुर्गम् लियां भेद च लियन्त कर्म ॥
अहि पाप कर्म ईते लियन्त इति । आपि करयेयन्
हलेहि विषय ॥ एति तापि परम्पारु तह द्विः गाय ।
एकारण अहि छान ता ज्ञाने विश्चय ॥ ८ ॥

गिनिकटाच ।

अनुभावते जनना राग द्विसावः शिखे ।
कथं ज्ञाने पवित्रात्मा शौकाकः तत्त्वमहसि ॥ १ ॥
हिमालय गवः कमः इन शिखे रात्रि । राग आपि
रित्य अमलल कलाकाता । किं तपेते वागदेव छाति
येक वर । ताहा तथि वल मम अतिरिहिपर ॥ १ ॥

कूर्मिति चापकावश्च ततः तामहते जनः ॥
तेव रागश्च विहेव । ततः ताम तत्त्वद्वयोः
राग आपि रित्य तारा करते अपकार । तत्वे नव
ज्ञाने तारा एष सह तारा ॥ ताहार मध्येते राग

বেহ অতিশয় আগের বাস্ত দেবের মেহ কেন দারা
হয় ॥ ১০ ॥

শৈপালি তাবাঁ ।

অপকার কৃত কসা ভদ্রে ভবিষ্যতে
বিচার মাঝে ভগিন্ত দেও তাঁ নজায়তে ॥ ১১
পাখিতী পিতার প্রতি কম হত্য পরে ! অপকার
মহীধর কেয়া কর করে ॥ কবিতে বিচার মর সময়
আছাই । দিচার করিলে হেব মাহড়ে আব ॥ ১১ ॥

পঞ্চদশ তাজকে দেহে মৃক্ষোক্তীলো যত্ত
হয় । বহি মা হচ্ছতে বাপি শিবাদৈর্য ভজ
ভোগিপিদা । তাপি যো নজানাতি কোহপ
তাবাঁ । ভিত্তসাঁ ব ॥ ১২ ॥

ক্ষুর পরম তেজ অখণ্ড আকাশ । এই পঞ্চ তত্ত্বে
দেহ ইয়াচে একাশ ॥ বিকামন জীব শব্দ বৃক্ষ
কবতাত । সকল হইতে মৃত নাহিক আকাশ ॥ বহি
শব্দ দহে দেহ শিবা যদি থাক । তথাপি জীবের
দেশ কিছু নাহিক হয় ॥ এই বৃপে দেহে জীব জানে
মে বাসন । কিছু নাহিক দেখে তাব অপকার ॥ ১৩ ॥

আজগুড়ঃ শব্দঃ পূর্ণঃ সচিদানন্দ বিশ্বাসঃ ।
নজায়তে নময়তে বিল্পো নচদুরভাক্ত ॥

বিশিষ্টামায়ে লেহেইপি কৈপুরায়েস্য
জায়তে ॥ ১৩ ॥

আঁঝা মদাশচৰয়ং পৰ্য অম অণ্ডাৰ। রিষ্ঠা
সুখ সদাৰনকে বিওহ কাঞ্চাৰ ॥ জন্ময়ত্ত্বা জৰা আঁকি
ধান্তিক তাঁচাৰ। জগতে রিলিপ্ত কল শোক অপহাৰ
জেহ যদি কোৱ কৰপে নষ্ট হৈয়া যায়। অণকার
কদাচ আজৰে নাহি যায় ॥ পৌচে পৌচ মিশাইয়ে
হৰে পূৰ্বৰ্ধাৰ। ইহাতে আঁঝাদ কেৱ হৰে অপ
কাৰ ॥ ১৩ ॥

যথা গৃহস্থবস্য রত্নমন্দীপি লক্ষ্যতে ।
গৃহেবস্তুত মানেসু গিরিৰাজন্মায়েবহি ॥ ১৪ ॥

হেমৰ আকাশে পৌকে গৃহেৰ অস্তবে । গৃহকান্ত
হৈলে ভাৰ কি কৰিতে পাৰে ॥ তেমনি শৰীৰ যদি
শৃগালাদি থায়। ভাঙ্গাতে জীবেৰ অপকাৰ বাহি
হয় ॥ ১৪ ॥

হস্তাচয়তে হনুং চক্রশেখম্যতে হতঃ ।

জ্বৰভৌ জ্বৰসুদয়ৌ মায়া হতি রহমাতে ।

হৃকৃপৰ বিদিত্তৈবং হেম শ্যাঙ্কা সুখী
ভূমেৰ ॥ ১৫ ॥

আঁঝা পৰে মৰে আঁঝা উহা যারামারে। এছই
মৰেৰ অতিশয় আঁকি মলে ॥ আঁঝা অগত্ত্বেৰ কৰ্ত্তা

निष्ठारम्भ मय ॥ श्रीरघव कैसु नहे बहे यहे नामा
आइ ॥ आजार युक्त इहे जान येहुनह । ताहार
माटिक हाँके निज तिनी पत ॥ अकुण्ड सैन्य जाह
हिंसालय । हेहापिवे ताँग करि अडि सूखी हय ॥१५

बेहमल यर्द्दुपो छेस संजाव बहुरह ।

मोक्ष बिहू तहोंदेख तुःयहु श पार
बहुरह ॥ १६ ॥

हेय हेतुमसाप अतिथर ओय । स मार दम्भ
द्वध जानह निश्चय ॥ मोक्षके दाँगात अहे हेय
रिजेकरे । उक्तकरे पवित्रांग करिसेकतारे ॥१६
हिंसालय उदाच ।

हेहापिवे जातदा पदमाञ्जनह ।

बापकारे बिहारे अनेतद्वधया भागि
लो । तुः कहु जाहते दुःख यहु जाहु
प्रभुरहते ॥ १७ ॥

हिंसालय प्रभुकर गिविहाज अति । उन दानी ठाकु
रानी बलि याँ अति ॥ हेहेव आजार भागि नाकि
अपकाबहुत्वे देह जीव दाखडागी नहे आर
दावे कार यहातार दाखडार हय । यार तार करेहाति
दह दुखो आर ॥ आर्यो ईल आग गेल दाँचिला हे
आर । ईहा बले चक्कुले बकडाये तार ॥ १८ ॥

श्रीभगवती श्रीडा ।

अमोदा कोइलि पदहेनिह सुख्तोऽन
महेष्ठारी ॥ १४ ॥ ग्रन्थक्रिह इत्युप एवीते यदाद्
देह ॥ १४ ॥

आज केवा आज है देह अधिकारी । सुख्तीपु
र्हि सेहे हवे महेष्ठरी ॥ यदि तन्मूल योह
हैया ताक लिबे । इहार दण्डे हवे आवार
उहिबे ॥ १४ ॥

श्रीपार्वती भावाच ।

विव मध्य हि देउमा भास्तुनाहपि परा-
सम । उपार्थि जीते निलेपो योहितो
मम मायथा ॥ सुधाहः सुख्तेक्षति इरमे
वातिमवाते ॥ १५ ॥

ज्वानी वाहन दानी दत्तात्रे इत । जड़ लागि छु
डागी देह नहे जान ॥ परलिव ऐसीव लिप्तु नहे
कुले । उपापि मायाव सुख्त हैया एहे माने ॥ आर-
सुखि सुखि आर्मि आमार बजन । आपनि हैय
बुझावक करे मन ॥ मरमाया महाकाया हाया यहि
लीगे । ज्वपार हैया भार पजा जप यागे ॥ १५ ॥

* अन्याचा विदा सामयी अग्नेयोहमः तारि-
षी । यात वात्रहि नवनु त्तरा नवारते

পিতঃ । সুস্মারে আশ্চর্য কেন দেন বাগ
বেষাদি সংকুল ॥ ২

অমাদি অবিদ্যা দেই যামাজাল গিরি । বিশ্বকে
কুরয়ে মৃক যোহজালে বেরি । জেন্মত্ব অই মার্যাদ
সহ সঙ্গ হয় । দিয়া সজ করে রঞ্জ তরঙ্গ দেখায় ।
মায়ার সমৃদ্ধ হেতু খন হিমগির । অসার সংসার
ভার হয় অতি কারি ॥ বাগ দেহ আদি যাইছে
আছে বর্তমান । মায়াবশে কর্মচোটা জীব দেশে
দান । ২০ ।

আজ্ঞাভলি কুণ্ড ঘনৎ পরি গৃহ মহামতে ।
তথ কৃত্তান্ত শত্রান্ত কাম্যান্ত সংসারে দর্শনতে
দশঃ । ২১ ।

আজ্ঞার আপন দেহ যন অনু মতি । অহন করিয়া
ভারে আকৃ করে রতি ॥ যম কন্ত শত শত আচ্ছ
শত কাম । মায়াশুভি ইন রক্ত তাত্ত্ব আজ্ঞারাম ॥
মায়ার অংশজ তোগ ভোগে আবশন । মায়াবশে
কৌপে জাশেনা জামে আপনা ॥ এই কৌপ মায়া কুপ
বিষম সংসারে । পড়ে নর মহীধর মায়াকলে হয়ে ।

বিশুদ্ধ কুটীকো যন্ত্রকু পুকু সমীপজ্ঞান
তত্ত্বগ্রুতো ভাতিবন্ত তীব্রতি রঞ্জন ॥

ମୁଦ୍ରିନ୍ଦ୍ରିଯାଦି ମାଲୀଗାସ ଦାତୀକୋଟିପି ଭଥା
ଗଡ଼ିଃ ॥ ୧୫ ॥

ବନ୍ଦୁପୂଜ୍ୟ କାହେ ଏହି ଥାକେ ଶୁଭାବ । ପୁଷ୍ପର
ଆଭାଷେ ରକ୍ତବଣ ହୁଏ ଭାବ ॥ ମହା ଘେମନ ଶ୍ରୀହାରୀ
ନନ୍ଦମୟ । ସଙ୍ଗି ଈଶନ ସଙ୍ଗ କାବ ଆପରି ମଟାଇଃ ॥
ତେମରି ଆଜ୍ଞାବ ଏହି ଅନ୍ତର ଆବାସ । ବୃକ୍ଷାଦି
ରିକଟେ ଆବି ହୁଏ ନରମାଶ ॥ ବନ୍ଦୁହୁ ପରମ ତ୍ରିମି ଶୁଭ
ସନ୍ଧାକାଶ । ବିହ୍ୟାନନ୍ଦ ସନ୍ଦା ମୁଖୀ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତେକଯ ॥ ୧

ମନୋବୁଦ୍ଧିରହଙ୍ଗାରୋ ଜୀବିସ୍ତ ମହ କାରିଣଃ ।

ଅକ୍ଷୟ ବଶଜନ୍ତୁତ୍ତ ଫଳଭେକ୍ଷାତୁ ଏଦାତ୍ । ୨୬

ମନ ବୁଦ୍ଧି ଅହଙ୍କାର ଯତ ମାରୀଚାରୀ । ଜୀବେର ନିକ-
ଟେ ଆହେ ହୈଯା ସହକାରୀ ॥ ଆପନାବ କରେ କହ
ଜୀବକେ କୁଳାଯ । କର୍ମବଳେ ଭାରୀ ଶେଷ ଫଳ ଭାରୀ
ହୁଯ ॥ ୧୬ ॥

ନରବିଷୟକ ଭୌତ ସୁଖକୁଥ ମେବରା ।

କରୁଥୁ କୁଶତେ ବାଜା ନିଲୋପଃ ଅଭୁରବ୍ୟମ୍ବଃ । ୨୭ ।

ଅକ୍ଷୟବିଯ ମୁଖ ଦୁଖ ଆଦି ରକ୍ତ । ମନ ବୁଦ୍ଧି ଅହ-
ଙ୍ଗାର ଆହି ତାହେ ରକ୍ତ ॥ ବିହ୍ୟେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୀବ ଜଗ-
ତେର କୁତୁ । ଅର୍ଯ୍ୟ ଆଜ୍ଞାର ପିତା ତୋଗ ମାହି
କରୁ ॥ ୨୮ ॥

ଶୁଦ୍ଧିକାଳେ ପୂରଃ ପୂର୍ବବାସନା ମାନ୍ଦେଶେ ମହ ।

ধৰ্ম কৰে জীব অবৎ হিকুত্তজাজ সংকল্প ॥ ২৫ ॥

মন্ত্রকালে কথালে জীব পুরুষার । পুরুষের বাস
সহ বহে দেহভার । অলয় পর্যাক মেই আকা শঙ্খ
যায় । বারঘার গতায়। ত তর্থদোষে পায় ॥ ২৫ ॥

তত্ত্বজ্ঞান নিচানে তত্ত্বামোহণ বিচ-
কৃষণ ॥ সুপীভবেগঘৰাজ ইকা নিষ্ঠৈপ
প্রতিন ॥ ২৬ ॥

চিচার করিয়া তত্ত্ব করে বিচক্ষণ । মোহত্যাগ করি-
কব বক্ষ আলাপণ ॥ ভাল মন্ত্র পথে জীব বিরে-
ক হৈয়া । সুখী হয় হিমালয় গঙ্গা হারাইয়া ॥

দেহমূলো মনস্তাপে দেহঃ যশ্চাব কারুণ্য ।

দেহঃ কয় সহৃদয় তর্থচ হিদিধৎ মতৎ ॥

দেহচেতু মনস্তাপ পায় লোক সত । যৎসার কাবণ
দেহ বেদে অনুগত ॥ দেহের কাবণ কথঃ সহী হয় ।
অই তর্থ সত্ত্বে জীব মুক্তিভাগী নয় ॥ ২৭ ॥

গাপৎ পুলাঙ্গ বাসেন্দ্র তয়োরৎ শীরন্মা-

রতৎ । দেহিনঃ সুখ দুখঃস্মৃতি মনওয়ে দিন-

রমত্বিরৎ ॥ ২৮ ॥

গাপ আর পুণ্যতপ তর্থ দুই গিরি । দুই অশু-
ক্ষসারে জীব দেহ ধরি ॥ সখ দুখ দুরের করয়ে
অনুভব । দিবারাত্রি যেনে অলঘা গতি সব ॥ ২৮ ॥

ସର୍ଗାଦି କାଳେ କହାନ୍ତି ପୂର୍ବକେର୍ଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟା
ନାତଃ । ଆପଣ କର୍ଗଂ ପାତକା ମୁଭୟଃ କର୍ମ
ଅଚେତିତଃ ॥ ୨୫ ॥

ସର୍ଗାଦି କାଳା କରେ ପୃଷ୍ଠା କର୍ମ କରେ । ଅପଥାତ
ତଥେ ହୋଯ ଦିଦି ଅନୁମାରେ । ସର୍ଗପାତ୍ୟଃ ସୁଖୀ ହେଲେ
ପର ଭୁମିତଳେ । ପଢେ ନର ମହାର କରିବା କର୍ମ ହେଲେ ॥ ୨୬
ତୁମ୍ଭାର ନନ୍ଦମଜ୍ଜତିଂ କୃତ୍ସା ଦିଗ୍ବିନ୍ୟାନ ପରାମ୍ବନ୍ଧ ।
ଦିମୁଳ ମନ୍ଦଃ ପରମଃ ଭୂତ ଦିନ୍ଦିଚକ୍ରଣଃ ॥ ୩୦ ।

ମେହି ହେଲୁ ମୌଖମଜ କରିବେକ ନା । ବନ୍ଦକାର ଆତ୍ମା
ଦେତେ ହେବେ ତୁମ୍ଭାର ॥ କମଳ କ ଭବିଲେ ଭଜ ମୁହମଜ
ପାରେ । କଲମଜ ଦିବାକି କରେତେ ଚାହିବେ ॥ ୩୧ ॥

ଈତି ଶ୍ରୀମହାଭଗବତେ ମହାପୂରାଣେ ଶ୍ରୀ ଭଗ୍ଵବତୀଗୀତଃ
ସୁପନିଷଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟାଯାଃ । ମୋଗମ୍ଭାତ୍ରେ ଧୋତ୍ରେ
ହୃଦ୍ୟାରଃ ॥ ୩୬

ମହାଭାଗବତ ମାର ଏ ମହାପୂରାଣ । ଉପନିଷଦ୍ୟ ଯୋଗ
ଶାକେ ମାହେ ବର୍ତ୍ତମାନ ॥ ତାହାରେ ଆହୁରେ ବିଦ୍ୟା
ଭଗ୍ଵବତୀଗୀତା । ସମ୍ମାପ୍ତ ମୋତ୍ଶୋଧ୍ୟାର ତାର ଶୂନ୍ୟ
ପିତ୍ତା ॥ ହଲାହଳ ବଲମଳ କରେ ଶାର ଗଲେ । ପଢେବାଲ
ଶଲିତାଳ ସାର ପଦତଳେ ॥ ହବଦାମ ମନ ଆଶ ଜୋଖ
ରାଶ ପାର । ଭବକୟ ନାଶକ ଭାବିଲେକ ଦୟ ॥ କାଳୀ
ପାଦପର୍ମାଦନ ମନ ଅଲିଟିହ୍ୟା । ଲୁଟିର୍ଯ୍ୟ ବନେବ ମୁଖୁଅବେ

ଶ୍ରୀବ୍ରଜକୁମାରୀତା ।

୩୫

କରିବା ॥ ପାଇଁଲେ ଯଥୁ ମାଯାନଧୁ ଦାବେ ।
ଯଥୁ ରାଖିଲେ ସବୁ ନିରଜ ଦାବେ ॥ ଅଭିର ପାଇଁ
ଯଥୁ ମଧୁ ହସ ଦାବେ । ଅଭିର ମତିରୀନ ନାତି ଯମ
ଶବ୍ଦ ॥ ହିମ ରାମର କାହେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପରମାର । ତୁ ମଧୁ ମଧୁ
ଏହି ଭାବିଷ୍ୟ କି ଭାବ ॥

ଶିମାଲିଯୁଡ଼ୋଚ ।

• ଦୁଃଖମ୍ୟ କାରଣ ଦେହଙ୍କ ପଞ୍ଚଭକ୍ତ କଳଃ ଶିବେ ।
ଭକ୍ତ ବିରହେ ଦେହି ନ ଦୁଃଖ ପରିତୁ କାତେ ।
ମୋହରେ ଅଂଜାରୀର ଯାତ୍ର କଥାର ଦେଖେ ରହେ
ହରି । ଶ୍ରୀଗପ୍ରମାତ କଥାର ଶ୍ରୀଗ୍ରେ ଆସିଲେ ତ
ପୁନ୍ତୁ ବି । ତବୁ ହି ସିହରେ ରାଶ ଯଦିଲେ ମର୍ଦ୍ଦ
ନୃତ୍ୟ ॥ ॥ ।

ଶିମାଲିଯ କମ୍ବ ଶିବେ ଉନ ଗୋ ବଚନ ! ଅନୁଭୂତ ଯୋରେ
ଯଦି କରିଛ ଏଥେ । କବେ ଏହି ପ୍ରଗ ମୋର ବିତ୍ତାର କରିଯା
ଶ୍ରୀଜଗତି ଯମପ୍ରତି ବଳ ହରାଯା ॥ ଦୁଃଖର କାରଣ
ଦେହ ପଞ୍ଚଭୁତମୟ । କବେ କେବ ଭାହାର ବିରହେ ଦୁଃଖ ହର
କିନ୍ତୁପେ ଉତ୍ସପର ଦେହ ହୟ ହରାଯା । ଶ୍ରୀଗପ୍ରମାତେ କେବ
ଧୀବ ସରେ ପୁନଃ କାଯା ॥

ଶିପାର୍ବତ୍ତୁବାଚ ।

କିତିକର୍ମର ତଥା ତୋରୀ ବା ମୁଦ୍ରାକାଶମେବଚ ।
ଏହେତୁ ପୃଷ୍ଠାତିରାରକେ ଦେହାଯୁଧ ପାଞ୍ଚତୌତିକ ।